

Arrest

nr. 192 835 van 28 september 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 20 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 september 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter/rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierraleoons staatsburger te zijn, van Malinke-Etnie. U verklaart op 5 september 1985 geboren te zijn te Koidu town (Eastern Province). Uw laatste woonplaats te Sierra Leone voor uw vertrek was Freetown. U verklaart Sierra Leone te hebben verlaten omdat uw huis werd aangevallen door rebellen die vervolgens uw huis in brand staken waarbij enkele van uw familieleden om het leven kwamen. U kon ontsnappen en verliet samen met uw neef Sierra Leone. 25 februari 1999 kwam u aan op de luchthaven van Zaventem waar u een eerste keer asiel aanvraag bij de Belgische asielinstanties.

Er werd een beslissing tot weigering van toegang met terughrijving genomen waartegen op 1 maart 1999 een dringend beroep bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

(verder CGVS) werd ingediend. Op 9 maart 1999 achtte het CGVS verder onderzoek ten gronde noodzakelijk. 13 juni 2000 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling waartegen op 28 juni 2000 in beroep werd gegaan. De aanvraag tot beroep werd door de Vaste Beroepscommissie (nu Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, RvV) ontvankelijk, doch ongegrond bevonden. In januari 2000 diende u een regularisatieaanvraag in. Op 10 september 2002 werd u in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het Vreemdelingenregister van onbepaalde duur. Op 5 januari 2010 werd u geregulariseerd op basis van artikel 9 lid 3. 15 december 2011 ontving u ten gevolge van verschillende op Belgisch grondgebied gepleegde misdrijven een bevel om het grondgebied te verlaten. Uw verblijfsrecht (B-kaart) werd op 19 maart 2012 opgeheven naar aanleiding van een Ministerieel Besluit dat in u hoofde werd uitgevaardigd. Op 20 juli 2012 werd u opgesloten in de gevangenis van Leuven en vervolgens werd u op 3 april 2017 vanuit de gevangenis van Leuven overgebracht naar een gesloten centrum. 22 augustus 2017 ontving u een bevel om het grondgebied te verlaten. 23 augustus 2017 stond uw terugkeer naar Sierra Leone gepland. 22 augustus 2017 diende u een tweede asielaanvraag in waardoor uw geplande terugkeer werd geannuleerd. U verklaart niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren omdat u vreest voor uw leven daar u meent dat - omwille van het lidmaatschap van uw vader bij de RUF-rebellen – wraak zal worden genomen op u. Tevens haalt u medische problemen aan die een terugkeer naar Sierra Leone verhinderen. Uw tweede asielaanvraag werd door het CGVS in overweging genomen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een medisch dossier neer (consultatie stomatologie Dr. Missotten, dd. 18/11/2008, operatieverslag Dr. Missotten, dd. 19/11/2008 en operatieverslag Dr. Missotten, dd. 08/12/2008)

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste dient opgemerkt dat u bij uw tweede asielaanvraag wederom verklaart op 5 september 1985 geboren te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 6), terwijl bij uw eerste asielaanvraag reeds werd vastgesteld dat u niet geboren werd in 1985, maar in 1980. In het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde u immers zelf dat uw exacte geboortedatum niet geweten is maar dat u op datum van 12 oktober 1999 19 jaar oud was en u geboren werd in 1980. U voegde toe dat uw ouders voor de autoriteiten in uw land van herkomst hebben verklaard dat u geboren zou zijn op 5 september 1985 opdat u ingeschreven zou kunnen worden op school. Dat u in het kader van uw tweede asielaanvraag wederom verklaart op 5 september 1985 geboren te zijn, spreekt bijgevolg erg tot de verbeelding. U hiermee geconfronteerd, verklaart u dat u voor testen naar het ziekenhuis werd gebracht, maar dat uw geboortedatum 1985 is (zie gehoorverslag CGVS, p.6).

Vervolgens kan niet voorbij worden gegaan aan enkele **tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen in het kader van uw opeenvolgende asielaanvragen die de geloofwaardigheid van de reeds bij uw eerste asielaanvraag ongeloofwaardig bevonden feiten grondig aantast**. Zo verklaarde u in het kader van uw eerste asielaanvraag dat uw vader en zus in het huis zaten dat door Revolutionary United Front (verder RUF) rebellen (vermoedelijk) in brand werd gestoken. Reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag werd hieromtrent een frappante tegenstrijdigheid vastgesteld, namelijk het al dan niet overlijden van uw zus en vader. Nu, in het kader van uw tweede asielaanvraag, verklaart u dat niet enkel uw vader en zus in het huis zaten dat werd aangevallen, maar dat ook uw moeder, uw andere zus en broer in dat huis zaten. Dit is in tegenstrijd met uw verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag. Bovendien verklaarde u bij uw eerste asielaanvraag dat uw huis werd aangevallen door RUF rebellen terwijl u in het kader van uw tweede asielaanvraag verklaart dat uw vader lid was van de RUF rebellen (terwijl u dit nooit had verklaard in het kader van uw eerste asielaanvraag). U verklaart dit reeds bij uw eerste asielaanvraag te hebben vermeld. U hier tijdens het gehoor voor het CGVS mee geconfronteerd, verklaart u dat u was gaan lopen en er overal brand was. U gevraagd naar de reden waarom RUF rebellen het huis van een van hun leden in brand zouden steken, verklaart u in die tijd niet te hebben beseft wie slecht was en wie niet. Na uw komst in België heeft u opzoekingswerk verricht en heeft u ontdekt wie slecht en wie goed was (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Uw vermeende onwetendheid kan echter niet rechtzetten dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag heeft verklaard door RUF rebellen te zijn aangevallen, eens te meer daar uw verklaringen betreffende uw jeugdige leeftijd frauduleus zijn. U kan tevens niet duiden hoe u ontdekt heeft dat uw vader een RUF rebel was. U verklaart dat te hebben onderzocht en te hebben ontdekt wie slecht was en dat de RUF rebellen de slechten waren. U uitdrukkelijk gevraagd hoe u concreet te weten bent gekomen dat uw vader tot de RUF rebellen behoorde, verklaart u op het internet te hebben gezocht om te zien wat RUF was, en dat uw vader een Sankoh is, en dat dat de mensen zijn die bij RUF waren (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Deze wel heel erg algemene gevolgtrekking kan niet vergoelijken dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag niet vermeld heeft dat uw vader een RUF lid was en dat u in het kader van uw tweede

asielaanvraag op geen enkele manier kan aantonen dat uw vader een RUF lid zou geweest zijn. Deze **weinig overtuigende verklaringen, en zelfs tegenstrijdigheden, tasten de geloofwaardigheid van de gebeurtenissen die in 1999 plaatsvonden, en bijgevolg van uw actuele vrees bij terugkeer naar Sierra Leone, ten gronde aan.**

U verklaart verder niet te kunnen terugkeren naar Sierra Leone uit vrees voor wraakacties van mensen die geleden hebben door de RUF rebellen, waarvan uw vader deel uitmaakte. U heeft moeite te formuleren wat u bij een terugkeer naar Sierra Leone exact vreest. Zo verklaart u te vrezen slachtoffer te worden van wraakacties, zonder te preciseren welke. Pas wanneer wordt gevraagd wat u denkt dat er concreet zal gebeuren bij terugkeer, verklaart u er zeker van te zijn dat u zal sterven. U slaagt er echter niet in te verduidelijken wie u om het leven zou brengen daar u steeds erg algemeen verwijst naar 'de mensen' en 'de burgers' die schade hebben geleden door de RUF rebellen (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Dusver slaagt u er niet in een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. U kan tevens niet duiden om welke reden de mensen u bij terugkeer naar Sierra Leone om het leven zouden brengen. U hiernaar gevraagd, antwoordt u door uw vader en zijn lidmaatschap bij de rebellen. Aangenomen dat uw vader deel zou hebben genomen aan de RUF rebellie, quod non, kan u niet duiden waarom u vandaag nog zou worden gedood. U verklaart dat er toen veel dingen gebeurd zijn zoals mensen die werden doodgeschoten en [wiens ledematen] werden geamputeerd en dat u daardoor vreest te zullen worden gedood. U nogmaals gevraagd waarom u denkt dat u bij terugkeer gedood zou worden omwille van het RUF lidmaatschap van uw vader, verklaart u lang niet te zijn teruggekeerd en bijgevolg niets te weten. U voegt toe niet te weten wie u pijn zou doen maar gewoon te weten dat u niet veilig zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U baseert zich hierin enkel op vermoedens die u niet concreet kan maken of op uzelf kan betrekken. Nergens tijdens het gehoor voor het CGVS haalt u een concrete gebeurtenis of een concrete dreiging aan die zou kunnen wijzen op een mogelijke vervolging of schade voor u in de toekomst in Sierra Leone. U verklaart ook geen contact meer te hebben (gehad) met mensen in Sierra Leone (zie gehoorverslag CGVS, p.7 en p.9), waardoor uw vrees om in Sierra Leone geïdoleerd te worden als zoon van een overleden ex RUF rebel enkel berust op vermoedens. U verklaart contact te hebben proberen zoeken doch kan u niet duiden hoe u dat deed en met wie u dat probeerde te doen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9).

Hierbij moeten tevens **vraagtekens worden geplaatst bij de actualiteit van uw vrees.** U verliet Sierra Leone toen de burgeroorlog nog aan de gang was. Zoals u zelf verklaart is de oorlog afgelopen (zie gehoorverslag CGVS, p. 12 en p.14). U gevraagd wat u bijgevolg denkt vandaag te vrezen, benadrukt u dat het niet te maken heeft met oorlog maar dat het gaat over tribes die wraak willen nemen. Nergens uit de actuele informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat ex-strijders, of kinderen van ex-strijders, op dit moment in Sierra Leone geïdoleerd zouden worden. U haalt ook geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u, omwille van uw vader's toebehoren tot de RUF rebellen of omwille van enige andere reden, in Sierra Leone geïdoleerd zou worden met het oog op vervolging. U verwijst immers steeds erg algemeen naar stammen die onderling problemen hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 15).

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een medisch dossier neer (consultatie stomatologie Dr. Missotten, dd. 18/11/2008, operatieverslag Dr. Missotten, dd. 19/11/2008 en operatieverslag Dr. Missotten, dd. 08/12/2008). Hierbij dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/03 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. In casu werd immers vastgesteld dat u verklaart niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst Sierra Leone omdat er nog een zaak hangende is tegen de persoon die u in 2008 verschillende verwondingen aanbracht waarvan u anno 2017 nog steeds de gevolgen draagt. Daar u meent dat de persoon gestraft moet worden voor zijn daden behoort voor u een terugkeer naar Sierra Leone niet tot de mogelijkheden. Verder uit u geen vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade met betrekking tot uw medische problematiek bij terugkeer naar Sierra Leone wanneer u dit uitdrukkelijk wordt gevraagd (zie gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Bovendien blijkt uit niets in het dossier dat u bij terugkeer naar Sierra Leone geen beroep zou kunnen doen op gezondheidszorg omwille van een van de gronden van de Geneefse Vluchtelingenconventie, noch dat een terugkeer omwille van uw medische problematiek gelijk zou zijn aan een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Overigens moet opgemerkt dat het door u neergelegde medische dossier enkel verslagen bevat van 2008 en hieruit geenszins blijkt wat uw huidige medische toestand is.

Ten slotte beschikt u niet over documenten ter staving van uw identiteit, reisweg of asielrelaas.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaalde in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 20 september 2017 aan dat hij niet akkoord is met de bestreden beslissing.

Hij stelt dat de vermelde datum van zijn regularisatie niet klopt.

Hij ontkent tijdens zijn eerste asielaanvraag te hebben gezegd dat hij geboren werd in 1980 en herhaalt dat zijn geboortedatum 5 september 1985 is.

Verzoeker legt uit dat hij tijdens zijn eerste asielprocedure verkeerdelijk dacht dat zijn huis werd aangevallen door RUF-rebellen, maar dat hij na onderzoek in België te weten is gekomen dat zijn vader lid was van de RUF-rebellen en dat hij niet weet wie hen heeft aangevallen.

Volgens verzoeker gaat het bij een terugkeer naar Sierra Leone duidelijk zijn dat hij uit Europe komt. Hij benadrukt dat er nog steeds mensen zijn die wraak willen nemen voor de dingen die zijn vader heeft gedaan.

Hij wijst er nog op dat hij jaren geleden aangevallen werd door iemand in België, dat die persoon hiervoor nooit gestraft werd, dat verzoeker hier levenslang last van zal hebben en dat hij voor zijn verwondingen in Sierra Leone niet behandeld kan worden.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk

zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst uit vrees voor wraakacties omwille van zijn vaders lidmaatschap bij de RUF-rebellen. De Raad hecht echter geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker.

2.4. Vooreerst blijkt nergens uit de informatie in het administratief dossier dat ex-strijders, of kinderen van ex-strijders, op dit moment in Sierra Leone gevisieerd zouden worden omwille van daden tijdens de burgeroorlog, die sinds 2002 afgelopen is.

2.5. Verzoeker kan geenszins aannemelijk maken dat hij als zoon van een (overleden) ex-strijder wel problemen zou kunnen kennen.

2.6. Zo legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over waarom zijn huis in brand werd gestoken, daar hij tijdens zijn eerste asielaanvraag aangaf dat de daders RUF-rebellen waren doch tijdens zijn huidige asielaanvraag beweerde dat het een wraakactie jegens zijn vader betrof omdat die een RUF-rebel zou zijn (gehoor, p. 13), alsook over welke familieleden omkwamen door deze brand (gehoor, p. 7). De uitleg in het verzoekschrift dat verzoeker tijdens zijn eerste asielprocedure verkeerdelijk dacht dat zijn huis werd aangevallen door RUF-rebellen, maar dat hij na onderzoek in België te weten is gekomen dat zijn vader lid was van de RUF-rebellen is geenszins overtuigend. Verzoeker kan immers niet verklaren hoe hij met zekerheid ontdekt heeft dat zijn vader een RUF-rebel was, gezien hij enkel aangaf op het internet te hebben gezocht om te zien wat RUF was en te hebben besloten dat zijn vader bij de RUF was omdat hij een Sankoh is en deze mensen bij RUF waren (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Ook ter terechtzitting kan verzoeker niet toelichten hoe hij kon besluiten dat zijn vader bij het RUF zou aangesloten zijn. Verzoeker benadrukt nog dat hij jong was toen hij zijn land verliet, echter dit neemt niet weg dat verzoeker op latere leeftijd zich nuttig kan bevragen, minstens dient hij te kunnen uitleggen waarom hij eerst meende dat zijn vader tegen het RUF was en later met het RUF werkte. De Raad benadrukt dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel op de asielzoeker zelf rust en dat het bijgevolg in de eerste plaats aan verzoeker toekomt om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken, wat verzoeker *in casu* met zijn wisselende en ongefundeerde verklaringen heeft nagelaten. Hoe dan ook, nog daargelaten de activiteiten van verzoekers vader kan verzoeker geenszins *in concreto* aangeven wie of wat hij bij een terugkeer vreest (gehoor, p. 12-13, 15) en blijkt verzoekers vrees enkel gebaseerd op hypothesen en vermoedens, zonder enige concrete aanleiding (gehoor, p. 7, 9). De beweringen in het verzoekschrift dat het bij een terugkeer naar Sierra Leone duidelijk zal zijn dat hij uit Europa komt en dat er nog steeds mensen zijn die wraak willen nemen voor de dingen die zijn vader heeft gedaan, zijn evenzeer loutere veronderstellingen die verzoeker niet met objectieve aanwijzingen kan staven. Verzoeker stelt ter terechtzitting nog dat hij niets kan verwachten in Sierra Leone en hij reeds lang vertrokken is en dus geen band heeft met dit land. Echter uit deze sociale en economische overwegingen kunnen geen nood aan bescherming afgeleid worden.

2.7. Het verzoekschrift voert nog aan dat verzoeker jaren geleden aangevallen werd door iemand in België en dat die persoon hiervoor nooit gestraft werd terwijl hij hier levenslang last van zal hebben en dat voor zijn verwondingen in Sierra Leone niet behandeld kan worden. Niettegenstaande ter terechtzitting wordt toegelicht dat de Raad niet bevoegd is voor strafzaken blijft verzoeker ter terechtzitting herhalen dat hem onrecht is aangedaan en hij wil dat iemand gestraft wordt. De Raad kan enkel vaststellen dat deze problemen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.9. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.10. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Sierra Leone een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.11. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.12. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.13. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig september tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK